

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Ítéltábla, mint másodfokú bíróság **Budapesten, 2008. év november hó 27. napján** megtartott nyilvános ülésen meghozta a következő

v é g z é s t:

A súlyos testi sértés büntette és más bűncselekmény miatt a vádlott ellen folyamatban lévő büntetőügyben a Pest Megyei Bíróság 7.B.593/2005/29. számú ítéletét ***helybenhagyja.***

A végzés ellen további fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s:

A Pest Megyei Bíróság - a sértett pótmagánvádlója alapján eljárva - a 2007. év október hó 4. napján megtartott tárgyaláson kihirdetett 7.B.593/2005/29. számú ítéletében a vádlottat az ellene súlyos testi sértés büntette és hivatalos eljárásban elkövetett bántalmazás vétsége miatt emelt vád alól felmentette.

A felmentő ítélet ellen a sértett pótmagánvádló és jogi képviselője jelentettek be fellebbezést a vádlott terhére, a bűnösség megállapítása és büntetés kiszabása végett. Fellebbezésükben a megyei bíróság ítéletének megalapozatlanságára hivatkoztak, mert a tényállást iratellenesnek jelölték meg és többirányú téves következtetést sérelmeztek.

E fellebbezés alapján eljárva a Fővárosi Ítéltábla a Be. 361. §-a szerinti nyilvános ülésen a megyei bíróság ítéletét az annak meghozatalát megelőző bírósági eljárással együtt a Be. 348. § (1) bekezdése alapján felülbírált. A felülbírálat eredményeként a bejelentett fellebbezéseket nem találta megalapozottnak.

A megyei bíróság eljárásában a büntetőeljárás törvény rendelkezéseit maradéktalanul megtartotta, és az ügyet a lehetséges körben kellően felderítette. Az adott ügy helyes és megalapozott megítéléséhez szükséges bizonyítékokat beszerezte és perrendszerűen a tárgyalás anyagává tette, majd azokat törvényesen mérlegelve és indokolási kötelezettségét is a szükséges mértékben teljesítette. Számot adott arról, hogy a vádlott terhére miért nem látta megállapíthatónak a pótmagánvádló vádjában megjelölteket, elsősorban azt, hogy a pótmagánvádló bal kezének orsócsontja a vádlott megtaposása következtében tört el.

A pótmagánvádló jogi képviselője a vádat arra alapította, hogy álláspontja szerint az eljárás adataiból egyértelmű, hogy amikor tanú a vádlottat és a pótmagánvádlót

magára hagyta a pótmagánvádló keze még nem volt eltörve, amikor viszont a rendőr tanúk a helyszínre érkeztek, akkor már igen. A két időpont között kizárólag a vádlott és a pótmagánvádló tartózkodott helyszínen és a pótmagánvádló mindvégig következetes előadást tett abban a vonatkozásban, hogy sérülése a vádlott megtaposása következtében keletkezett.

A Fővárosi Ítéltábla álláspontja szerint a megyei bíróság a jogi képviselő érvelésével szemben meggyőző érvekkel indokolta, hogy a hivatkozott körülmények ítéleti bizonyosságú megállapítására és ebből következően a vádlott büntetőjogi elmarasztalására nincs lehetőség. A jogi képviselő érvelésével szemben ugyanis az eljárás adatai alapján korántsem egyértelmű, hogy a pótmagánvádló sérülései a tanú távozását követően keletkeztek, és az sem megfelelő alappal hivatkozás, hogy a pótmagánvádlói előadás az eljárás során mindvégig következetes és ebből következően meghatározó bizonyító erejű volt.

Az eljárás adatai alapján kétségtelen, hogy a pótmagánvádló magatartása rendőri intézkedésre alapot adó volt. Az sem vitatott, hogy a pótmagánvádló a rendőri intézkedés alól magát kivonni szándékozta és a rendőrök előtt menekült, majd a rendőri intézkedés során a földre került (és a jelen ügy elbírálása szempontjából nincs jelentősége annak, hogy ez a földre kerülés megbotlás következtében elesés, vagy rendőri földre vitel következtében történt, hiszen a pótmagánvádló menekülésének megakadályozása érdekében az esetleges földre vitel a rendőri intézkedés szabályszerűségét nem érinti). Ez a mozzanat pedig egyértelműen felveti annak lehetőségét, hogy a pótmagánvádló karjának sérülése ekkor keletkezett, és ezt a lehetőséget az igazságügyi orvosszakértő véleménye sem zárta ki, mivel a szakértői vélemény szerint a karsérülés keletkezhetett akár direkt erőbehatásra a testrészt ért közepesnél nagyobb erejű ütésre, rúgásra, de keletkezhetett indirekt módon, például elesés soráni ütdéskor is. Pontos keletkezési módra a szakértők nyilatkozni nem tudtak, de az egyik szakértő például a külsérelmi nyomok hiányára figyelemmel az indirekt keletkezési módot véleményezte valószínűbbnek.

A pótmagánvádló elfogásának körülményeire és a hivatkozott orvosszakértői véleményekre figyelemmel nem helytálló tehát a jogi képviselő kiindulási pontja azt illetően, hogy a pótmagánvádló sérülése kétségtelen bizonyossággal a tanú helyszínről távozását követően és megtaposás folytán keletkezett.

A jogi képviselő arra is hivatkozott, hogy a pótmagánvádlói előadás mindvégig következetes volt abban, hogy a vádlott a karját megtaposta. A megyei bíróság azonban alappal mutatta ki, hogy a sértett szavahihetősége megkérdőjelezhető. Ebből a szempontból ugyanis nemcsak a bántalmazás módjára és a sérülés keletkezésére vonatkozó előadása bír jelentőséggel, hanem a teljes történéssel kapcsolatos megnyilatkozásait vizsgálni kell. Márpedig a megyei bíróság ítéletében megfelelően rögzítettek szerint a sértett az eljárás során több vonatkozásban is egymással ellentétes nyilatkozatokat tett, amit ugyan magyaráz az ellene

megindítható büntetőeljárás lehetősége, de ugyanakkor az ellentétes előadások szavahihetőségét alapjaiban kérdőjelezi meg.

Kétségtelen, hogy a jogi képviselő által felvetett több mozzanat nem zárja ki annak lehetőségét, hogy a pótmagánvádló bántalmazása az általa előadottak szerint történt, de helytálló a megyei bíróság érvelése, hogy a kifejtett körülmények között az kétségtelen bizonyossággal nem is állapítható meg. Márpedig a vádlott büntetőjogi felelőssége megállapításához éppen ehhez a kétséget kizáró bizonyosságra lenne szükség. Törvényesen járt el a megyei bíróság, amikor a vádlottat az ellene emelt vád alól törvényes indokok alapján felmentette, és a felmentő rendelkezésnek kellő indokát is adta.

A kifejtettekben következően a Fővárosi Ítéltábla nem értett egyet a pótmagánvádló jogi képviselőjének a megyei bíróság ítélete megalapozatlanságát sérelmező érveivel sem. E megalapozatlanság esetén egyébként nem a jogi képviselő által indítványozott vádlotti marasztalásra, hanem a megyei bíróság ítélete hatályon kívül helyezésére és a megyei bíróság új eljárás lefolytatására utasítására kerülhetne sor. A Fővárosi Ítéltábla azonban a megyei bíróság ítéletének egyetlen megalapozatlansági okát (Be. 351. § (2) bekezdése) sem észlelte, ezért határozatát a megyei bíróság ítéletében megállapított tényállásra alapította (Be. 351. § (1) bekezdése), és e tényállásból jutott arra a következtetésre, hogy a vádlott felmentése az ellene emelt vád alól törvényesen történt.

A kifejtettek tekintettel a Fővárosi Ítéltábla a megyei bíróság ítéletét a Be. 371. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

B u d a p e s t, 2008. év november hó 27. napján

***Dr. Tóth Éva s.k.
a tanács elnöke***

***Dr. Kiss Sándor s.k.
előadó bíró***

***Dr. Mató Ágnes s.k.
bíró***

A Pest Megyei Bíróság 7.B.593/2005/29. számú ítélete a Fővárosi Ítéltábla 1.Bf.7/2008/6. számú végzése folytán jogerős és a bünygyi költség tekintetében végrehajtható!

B u d a p e s t, 2008. év november hó 27. napján

***Dr. Tóth Éva s.k.
a tanács elnöke***

Kiadmány hitelűl:

tisztviselő